

DHOMA E POSAÇME E
GJYKATËS SUPREME
TË KOSOVËS PËR
ÇËSHTJE QË LIDHEN
ME AGJENCINË
KOSOVARE TË
MIRËBESIMIT

SPECIAL CHAMBER OF
THE SUPREME COURT
OF KOSOVO ON KOSOVO
TRUST AGENCY
RELATED MATTERS

POSEBNA KOMORA
VRHOVNOG SUDA
KOSOVA ZA PITANJA
KOJA SE ODMOSE NA
KOSOVSKU
POVERENIÇKU
AGENCIJU

ASC-09-0107

U parnici između

[REDACTED]

[REDACTED], Kragujevac, Republika Srbija

Tužilac/Žalilac

protiv

Kosovske agencije za privatizaciju

ulica Ilir Konushevci br.8
10 000 Priština

tužene

Žalbeno veće Posebne komore Vrhovnog suda Kosova za pitanja koja se odnose na Kosovsku povereničku agenciju (PKVS) u sastavu Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija, Torsten Frank Koschinka i Eija-Liisa Helin, sudije, o žalbi na rešenje Sudskog veća od 24. novembra 2009.godine, SCEL-09-022 c-15, nakon većanja održanog 17. avgusta 2010. godine izdaje sledeće

REŠENJE

- 1. Žalba se odbija kao neosnovana.**
- 2. Rešenje Sudskog veća po predmetu SCEL-09-0022 C-15, od 24. novembra 2009. godine potvrđuje se.**

Proceduralni tok i činjenično stanje:

II

Dana 28. oktobra 2009. godine tužilja je podnela tužbu tražeći od PKVS da je uvrsti u konačni spisak radnika DP „[REDACTED]“, Uroševac, koji su stekli pravo na naknadu. Tužilja je tvrdila da je ona bila radnik DP-a od 1. februara 1992. godine do 18. jula 1998. godine.

U rešenju SCEL-09-022 c-15 od 24. novembra 2009. godine Sudsko veće PKVS odbilo je tužbu kao nedopustivu, jer je podnesena nakon isteka roka propisanog članom 10.6 (a) Uredbe UNMIK-a 2003/13. Rok za podnošenje tužbe na spisak radnika istekao je 1. avgusta 2009. godine.

Dana 23. decembra 2009. godine tužilja (u daljem tekstu žalilja) podnela je žalbu na gorenavedeno rešenje. U svojoj je žalbi istakla da je od 25. juna 2009. godine do 8. oktobra 2009. godine bila na lečenju u bolnici, i da, prema tome, nije bila u mogućnosti da podnese svoju tužbu u određenom roku. Kao dokaz tome žalilja je podnela otpusnu listu iz koje se vidi da je bila hospitalizirana u periodu koji je ona istakla.

Dana 2. februara 2010. godine Žalbeno veće izdalo je nalog tražeći da žalilja u roku od 14 (četrnaest) dana od prijema naloga dostavi kopiju žalbenog rešenja sa naznakom datuma kada joj je rešenje uručeno i razlog zašto otpusna lista nije predočena u vreme kada je podnela tužbu PKVS 28. oktobra 2009. godine.

Dana 17. februara 2010. godine žalilja je odgovorila na nalog podnoseći kopiju žalbenog rešenja, ponavljajući da ona nije bila u stanju da podnese tužbu jer je bila na lečenju. Kao razlog nepodnošenja otpusne liste u vreme podnošenja tužbe ona je istakla da je zbog nepoznavanje procedure mislila da podnese jedino dokumente koji bi dokazali da je bila radnica spomenutog DP.

Dana 3. marta 2010. godine žalba i potkrepljujući dokumenti uručeni su tuženoj, Kosovskoj agenciji za privatizaciju (KAP). U svojoj odbrani KAP je tražila da PKVS odbije žalbu kao „neosnovanu“ budući da je žalilja podnela neoverenu kopiju otpusnog lista koji ne može da bude prihvaćen kao dokaz. Štaviše, zahtev žalilje za povraćaj u prethodno stanje nije održiv, jer, prema mišljenju KAP-a, ona je mogla da ovlasti advokata da je zastupa i da podnese dokumente u roku. Prema tome, rešenje Sudskog veća treba da bude potvrđeno.

Dana 14. aprila 2010. godine KAP-ov odgovor na tužbu uručen je žalilji, shodno članu 62 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6, upućujući na članove 62.1 i 62.3 istog Administrativnog naređenja, u vezi sa mogućnošću da žalilja podnese dalji odgovor. Prored toga, nisu podneseni neki drugi podnesci.

Pravno obrazloženje:

Žalba je dopustiva ali neosnovana.

Žalba se u suštini bavi razlozima kao takvim za podnošenje zahteva za povraćaj u prethodno stanje: Žalilja traži da njena žalba bude razmotrena na osnovu činjenice da ona nije bila u mogućnosti da tužbu podnese na vreme, jer je ona bila hospitalizirana u periodu od 25. juna 2009. godine do 8. oktobra 2009. godine, što je vremenski period tokom kojeg je rok za podnošenje tužbi na spisak istekao.

Član 10.6 Uredbe UNMIK-a 2003/13 ističe da "Na zahtev oštećenog ili oštećenih, žalbu u vezi sa spiskom zaposlenih koji, kako tvrdi Agencija, imaju pravo na isplatu i u vezi sa raspodelom sredstava sa zaštićenog računa iz stava 10.5, razmatra Posebna komora shodno članu 4.1 (g) Uredbe 2002/13. (a) Žalba mora da bude podnesena Posebnoj komori u roku od 20 dana od konačnog objavljivanja u medijima shodno stavu 10.3 spiska zaposlenih koji imaju pravo na isplatu od strane Agencije (...)".

Tužba žalilje podnesena je Sudskom veću 28. oktobra 2009. godine jako dugo nakon isteka roka za podnošenje tužbi koji je istekao 1. avgusta 2009. godine. Sudsko veće je prema tome ispravno odbilo tužbu kao nedopustivu.

Član 118 paragraf 4 Zakona o parničnom postupku (u daljem tekstu ZPP, Službeni List SFRJ 4/77 – 1478, 36/80 – 1182; 69/82 – 1596), koji je primenjiv shodno članu 70, paragraph 3 (a) Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6. ističe da, ukoliko strana ne uspe da preduzme radnju u određenom roku i prema tome izgubi pravo da preduzme tu radnju, sud će na predlog strane dozvoliti

strani da istovremeno preduzme spornu radnju (povraćaj u prethodno stanje) ukoliko dokaže da postoje opravdavajući dokazi za takav propust. Štaviše član 1188 ZPP ističe da predlog za povraćaj u prvobitno stanje mora da bude podneseno sudu kod koga je trebalo izvršiti propuštenu radnju u roku od 15 (petnaest) dana, računajući od dana kada je razlog za propuštanje prestao da postoji i ako je strana saznala o propuštanju kasnije, računajući od dana kada je strana saznala o tome.

Dok član 118 paragraf 1 ZPP u principu predviđa odgovornost Sudskog veća da se bavi zahtevima za povraćaj u prvobitno stanje, ti zahtevi koji su podneseni sa žalbama na rešenje koja odbijaju žalbe/tužbe nakon isteka roka razmotriće Žalbeno veće kao nadležno telo koje se bavi žalbama bilo kojeg sadržaja.

U ovom predmetu, prema dostavljenim dokumentima žalilja je bila smeštena u bolnici u periodu tokom kojeg je njena tužba trebala da bude podnesena Sudskom veću i prema tome mora da ima opravdavajuće razloge za podnošenje svoje tužbe Sudskom veću nakon 1. avgusta 2009. godine. Žalilja je otpuštena iz bolnice 8. oktobra 2009. godine i postoji mogućnost da je ona saznala o svom propuštanju nakon tog datuma.

Međutim, član 118 paragraf 3 ZPP ističe da nakon isteka tri meseca od dana propuštanja, povraćaj u prethodno stanje ne može se više tražiti. Zadnji dan za podnošenje tužbe Sudskom veću bio je 1. avgust 2009. godine i prema tome dan za propuštanje roka bio je 2. avgust 2009. godine. Prema tome, rok od tri meseca računa se od 2. avgusta 2009. godine do 2. decembra 2009. godine. Žalilja je podnela svoju tužbu Sudskom veću bez davanja ikakvih razloga za kasno podnošenje i bez izričitog traženja povraćaja u prethodno stanje. Razlog za podnošenje tužbe Sudskom veću po isteku roka dat je jedino u njenoj žalbi Žalbenom veću 23. decembra 2009. godine. Iz tog razloga, takođe (zaseban) zahtev za povraćaj u prethodno stanje ne bi bio uspešan.

Sudske takse

Shodno Dodatnim pravilima postupka Posebne komore u vezi sa sudskim taksama koji su na snazi od 10. marta 2010. godine (na osnovu člana 57.2 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6) postupak u predmetu u vezi sa spiskom radnika koji su stekli pravo na naknadu (član 67 Administrativnog naređenja UNMIK-a 2008/6 i žalbeni postupci o kojima je reč besplatni su. Prema tome, rešenje o sudskim taksama nije trebalo da bude doneto.

Richard Winkelhofer, predsedavajući sudija EULEX	potpis
Torsten Koschinka, sudija EULEX-a	potpis
Eija-Liisa Helin, sudija EULEX-a	potpis
Tobias Lapke, upisničar EULEX	potpis